

Streamerfiske

Streamer har varit en av de vanligaste flugorna för fiske i Put & Takevatten. Det var inte så konstigt med tanke på att mycket fisk togs på dem. När det gäller valet av fluga för P&T-fisket så har det nu blivit mer och mer varierat men fortfarande är streamern en bra fluga. **Streamern** bands från början på en långskaftad krok med vinge av hela tuppfjädrar. Ett sådant exempel är **Black Ghost**. En fluga med vinge av hårmaterial, som blev vanlig i USA, kallades **Bucktail** och ett exempel på en sådan är **Mickey Finn**. Båda dessa varianter är exempel på flugor som kanske kan imitera fiskyngel. En helt egen grupp är de flugor som medvetet liknar småfisk som **Muddler Minnow** och dess efterföljare. Då dessa binds med stort huvud av rådjurshår är de i det närmaste flytande vilket ger dem en särställning i fisket. Dels kan de likna just en fisk, dels en stor trollsändenymp eller en halvt sjunken stor nattslända.

I detta sammanhang måste man också nämna **Zonker** med vinge/stjärt av en strimla från något lämpligt pälsdjur som kanin eller räv. Mycket effektiv och lätt att binda. Zonkern kan också förse med huvud av rådjurshår á lá Muddler, eller med ett huvud av Gloo Bug Yarn eller fårull.

Sedan finns de amerikanska varianterna **Montana**, som lär ska representera en stor bäcksländenymp och **Wolly Bugger** och liknande flugor som antagligen imiterar något bottenkrypande ätbart, kanske en igel. I England har fisket i dammar utvecklat antalet streamers mot olika former av **lurdjur** – Lures – och det finns nu en uppsjö med mönster att välja på för streamerfiskaren. En del av dessa har ingen som helst likhet med något som verkligen finns i undervattensfaunan men fisken tar den stundom i alla fall. Streamern representerar ju dels en riktigt stor matbit, och färgval och material gör fisken nyfiken. Troligen är det just nyfikenheten som gör att den tar på en streamer. Fisken har bara två sätt att undersöka flugan p, genom att titta på den eller genom att ta den i munnen och smaka på den. De färggranna flugorna kan inte appellera till annat än fiskens nyfikenhet.

Fiske med streamer

Det är svårt att ge generella råd för streamerfiske. På våren, innan någon egentlig kläckning ännu kommit igång, är det nästan oslagbart. Senare på sommaren, fram emot hösten när det börjar finnas småfisk i vattnet kan en flytande imitation fiskad på en sjunkande tafs kan vara mycket effektivt eftersom det kan likna ett skadat yngel. Ibland kan det vara idé att testa en streamer när inget annat ger fisk.

Nattfiske

Under nattfiske bör man ju som känt är använda mörka flugor som avtecknar sig tydligt mot den något ljusare himlen, men det är inte heller fel att prova en fluga med tydliga kontraster, eller helt i vitt. Där kan man till exempel välja en vit **Appetizer**, en **Cat's Whisker** eller en **White Marabou**. En **Black Ghost** kan också göra tjänst. Binder man sin Appetizer med vinge av bucktail i stället för marabou kan man få den att gå högre i vattnet om det skulle behövas. Ett annat sätt att få den att lyfta är att förse den med vitt muddlerhuvud.

Teknik i varmt vatten

Streamerfiske under sommaren och fram genom augusti och mitten av september kan vara svårt. Då gäller det att experimentera. En varm sommar är ytvattnet varmt och fisken undviker det och håller sig i stället i språngskiktet, som kan ligga på allt ifrån någon meter och ner mot en 4 eller 5 meters djup. Ett allmänt bra vapen är en **Wooly Bugger** eller **Djuret** med rejält med marabou i stjärten och förtyngd att fiska närmast svävande i vattnet. Djupet reglerar man med tafs- och/eller linval. En lång tafs som sjunker eller en sinktiplina kan vara det man behöver för att komma till rätt nivå.

Intagningsteknik

En streamer kan tas in på en mängd olika sätt och inget är egentligen fel, utom möjligen att alltid göra likadant. Ryckvis intagning med stopp brukar vara effektivt eftersom plötsliga rörelser uppfattas av fisken och nyfiken tar över försiktigheten. En långsam stadig intagning kan vara effektiv när fisken jagar aktivt. Avser man att imitera ett fiskyngel använder man en långsam intagning avbruten av snabba rusher, gärna åt lite olika håll. Ett sjukt yngel vinglar runt i vattnet vilket man åstadkommer genom att ständigt flytta spöet i sidled och göra korta snabba ryck i linan avbrutna av pauser då flugan får sjunka eller om man valt en flytande imitation får stiga sakta mot ytan.

En streamer som dras med stor hastighet genom vattnet bildar en silverfärgad svans som är mycket fisklik, särskilt i strömmande vatten.

Bindning av streamers

Streamers har ofta någon form av förtyngning och placeringen av den på kroken är avgörande för hur imitationen för sig i vattnet. Långt fram på kroken och flugan dyker, mitt på krokskäftet och man får en fluga som går upp_ö_ner, vilket kan vara bra om man fiskar djupt över sjögräs. Förtyngning nära krokböjen är sällan bra eftersom det gör att flugan sätter sig i vattnet och det ser inte särskilt realistiskt ut.

Samma bindteknik som används för laxflugor ger bra resultat också på streamers. Rävårsvinge eller marabou gör att flugan rör sig också i stilla vatten. En hårdare vinge av bucktail eller kalvsvans kan göra att flugan rör sig bra i strömmande vatten.

Genom att man placerar en guldkula eller en kon längst fram på kroppen närmast krokögat underlättas förtyngningen och de s k booby-ögonen av polycelon gör flugan svävande eller flytande vilket underlättar fiske nära botten.

© Leif Ehnström/2003